

følgende Form gjøre sig gjældende og blive bestemmende for de Studerendes Forberedelse. Disse Misligheder ville tilbøielig komme tilstede, selv om man i det Hele kan raade over gode Kræfter udenfor dem, som man naturligtvis, naar de egne sig for og have Lust til videnskabelig Virksomhed, helst maatte se at drage til Universitetet selv som Lærere; men de ville blive desto større, jo mere man enten maa bruge Mænd, der allerede have tabt noget af den friske Interesse og Landsbevægeligheden og nødvendig vilde have andre Hovedopgaver for deres Virksomhed og Tanke, eller unge og uprøvede, der endnu ikke igennem Lærervirksomheden eller Praxis ere komne til Klarhed over, hvad der er det Væsentlige, men fastholdes i ikke overvundet Detail eller usikre Forsøg. Man vil med stor, ja urimelig Bekostning stabe et Massineri udenfor Universitetet istedetfor at følge den Vej, der maa betrædes, naar virkelige Mangler i Universitetsundervisningen skulde fjernes ved en frugtbar Bevøring med en mere praktisk Opfattelse og Betragtning; thi da henvises man til faste Censurer, hvis Samvirken med Fakulteternes Medlemmer kan udøve en gavnlig Tilbagevirkning. Efter denne Betragtning maa dette Medlem af Udvalget bestemt slutte sig til Ministerens Ændringsforslag.

III. Udkastets § 13, der er indsat af Folkethinget, og som bestemmer, at et Skolelærerseminarium (Ranum eller Lyngby) skal nedlægges ved Udgangen af Seminarieaaret 1872—73 og det Nærmere bestemmes ved Lov, foreslaar Ministeren udstemt. Udvalget tiltræder dette Forslag. Vi skulle ikke tillade os her at ytre nogen bestemt Mening om, hvorvidt noget af Statens Seminarier kan undværes; thi, for at kunne det, maatte vi foretage en nærmere Undersøgelse af disse Forhold, hvortil vi ikke finde nogen tilstrækkelig Anledning, da denne Lov selvfølgelig ikke kan forhindre, at et eller flere af dem nedlægges, om der findes Grund hertil. Vel ere vi tilbøielige til med Lovforslagets Motiver at antage, at det nuværende Antal af Seminarier ikke er for stort, og de sammesteds angivne Tal synes os tydelig at vise, at

Forberedelsen paa disse er bedre end den, der meddeles af Private (af 178 Elever fra Statsseminarierne i 1869—70 bestode ikke, forlode Examen og udeblev 7, af 207 private derimod 92; i Aaret 1861—70 er Forholdet endnu ugunstigere: 11 af 1,097 mod 501 af 1,073), og at det altsaa vilde være til Almuens Skade, hvis denne Forberedelse gik mere og mere over til den private Industri. Men vi skulle paa den anden Side erkjende, at Ranum Seminarium søges noget mindre end de andre, og at Seminariernes Belliggenhed overhovedet har faaet mindre at betyde ved Forbindelsernes nuværende Lethed, saa at vi dog ikke tør negte Muligheden af, at et af dem kan undværes. At optage en saadan Bestemmelse i denne Lov anse vi imidlertid for urigtigt, saalænge man ikke er enig om, hvilket det skal være, saa at Afgjørelsen heraf maatte ske ved en ny Lov.

IV. § 15, første Stykke, har Folkethinget stillet en samlet Sum af 12,800 Rd. til Ministeriets Raadighed for dermed at lønne de ved Seminarierne fast ansatte Lærere; det har altsaa negtet alle saadanne kongelig Ansættelse. Ministeren har foreslaaet gjenindsat Lovforslagets oprindelige Bestemmelse herom, efter hvilken som hidtil 2 kunne erholde kongelig Ansættelse og 14 af Lærerne deles i 5 Lønningsklasser med Løn fra 1,100 til 700 Rd., medens der til de øvrige Lønning stilles en samlet Sum af 3,800 Rd. til Ministeriets Raadighed. Saaledes som Folkethinget har redigeret denne Paragraph, kan den umulig blive staaende, idet der er en Modsigelse tilstede mellem første og andet Stykke. Naar ingen Lønningsklasser fastsættes, men en samlet Sum stilles til Ministerens Raadighed, kan denne ikke indskrænkes ved nogen Regel om Lærernes Dptrykning fra lavere til højere Løn; en saadan Regel forudsætter bestemte Lønningsklasser. Udvalget finder heller ingen Anledning til at gjøre nogen Forandring i Seminarielærernes nuværende Billaar; at 2 af Lærerne ved 5 Seminarier skulle kunne opnaa kongelig Ansættelse, maa betragtes som en saare billig Fordring. — I Forbindelse med Ændringsforslagene til §§ 13 og 15 — navnlig det til § 13